

A tort & a Dret

NEWSLETTER SETMANAL

50 ANYS DE L'ICCP

L'ICCP presenta #Crimlab a les jornades del 50 aniversari

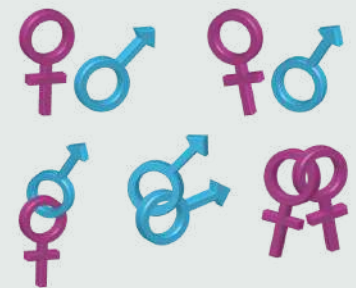
Pàg. 08

CLAUSURA SUMMER SCHOOL

Al voltant de 70 joves investigadors de diversos països participen a la Summer School

Pàg. 04

STONEWALL INN

50 anys dels aldarulls que marcaren l'inici de la lluita pels Drets del col·lectiu LGTBI

Pàg. 09

LA UNIVERSITAT SIGNA UN CONVENI AMB GEMME

El Vicerectorat d'Ocupació i Programes Formatius convoca les ajudes per al desenvolupament de projectes d'innovació educativa

Les ajudes es podran sol·licitar a partir del 17 de juny i fins a l'1 de juliol en el cas dels PID i el 8 de juliol en el cas dels PIC.

CONTINUA A LA PAG. 03

FACULTAT DE DRET

ÍNDEX

A tort &
a Dret

NEWSLETTER SETMANAL

03

Conveni UV-GEMME

04

Clausura Summer School

06

Universiada

08

50 anys de l'ICCP

09

50 anys d'Stonewall

11

Flor de Maig

24

Graduació ADE-Dret

28

Investidura de nous
doctors

29

Terminis i convocatòries

37

Jornades, Seminaris,
Congressos...

La Universitat de València i GEMME signen un conveni de col·laboració en matèria de mediació

La Universitat de València i GEMME (Groupement européen des magistrats pour la médiation) han signat un conveni de col·laboració en matèria de mediació. GEMME és l'associació europea de jutges i magistrats per la mediació, de la qual formen part, de manera excepcional, acadèmics de reconegut prestigi en la matèria, com el professor de la Universitat Javier Plaza Penadés.

GEMME ha promogut, mitjançant el seu vicepresident institucional, el magistrat-jutge Juan Fco. Mejías Gómez, la signatura d'aquest conveni amb la Universitat de València, del qual la direcció acadèmica recau en el grup de recerca (d'excel·lència) GIUV 2013-118 de «Dret Privat Europeu», que té com IP a Javier Plaza, i que compta amb prestigiosos components com la professora María Elena Cobas, que també va estar present en l'acte de signatura de la memòria de l'esmentat conveni.

Per a aquest conveni, s'ha previst principalment la participació conjunta UV-GEMME en congressos, seminaris i projectes d'investigació nacionals i europeus.

Del 17 al 21 de juny es va celebrar a la Facultat de Dret la I edició de la Summer School for Young Researchers

La Summer School és un esdeveniment acadèmic desenvolupat íntegrament en anglés que va reunir al voltant de 70 joves investigadors de diversos països per gaudir d'un programa acadèmic que ha girat al voltant de cinc eixos temàtics, així com d'un programa social i cultural paral·lel que ha inclòs, entre altres activitats, compartir un capvespre a l'Albufera, un passeig per la Ciutat de les Arts i les Ciències o visitar les Corts valencianes, al Palau de la Generalitat i el Tribunal de les Aigües.

Les ponències han estat a càrrec dels joves acadèmics de la Facultat, els quals van abordar temes interessants i actuals relacionats amb els drets de les dones, la discriminació i protecció de col·lectius vulnerables, el medi ambient, les noves tecnologies i la integració europea.

Els participants en aquesta Summer School procedents d'altres Universitats, tant espanyoles com estrangeres (d'Hongria, Eslovàquia, Polònia, Alemanya, Itàlia, Algèria, Colòmbia, Argentina, Mèxic, Guatemala, etc.), van realitzar comunicacions sobre aquestes temàtiques, el que els va permetre compartir idees i conèixer altres companys amb interessos comuns.

Així mateix dijous dia 20 a la tarda es va celebrar una conferència al Col·legi Major Rector Peset a càrrec del Professor Manuel Desantes Real, Catedràtic de Dret internacional privat de la Universitat d'Alacant, sobre els reptes que planteja la protecció de les dades en la societat de la informació. L'esdeveniment va acabar el divendres 21 amb un dinar a la platja de la Malvarosa i la motivació necessària per a plantejar una segona edició el curs vinent.

Javier Cerezo, seleccionat per a la Universiada d'Estiu 2019 de tir amb arc

Javier Cerezo, després de proclamar-se campió d'Espanya d'arc de politges o compost, ha sigut seleccionat per a representar la selecció universitària espanyola en la Universiada d'Estiu 2019 de tir amb arc que tindrà lloc del 8 al 14 de juliol a Nàpols, Itàlia.

Cerezo és estudiant de tercer curs de Criminologia de la Universitat de València i esportista d'elit, que competeix en la selecció espanyola des de fa tres anys. A pocs dies de viatjar a Nàpols li preguntem com afronta la competició i aprofitem per a conèixer-lo amb més detall i descobrir com van ser els seus inicis en aquest esport.

Competirà en categoria individual

Li preguntem com se sent pel fet de ser l'únic esportista espanyol universitari classificat en la seua modalitat, l'arc compost, cosa que vol dir que només competirà en categoria individual. Javier Cerezo respon: “Estic bastant satisfet perquè les proves que teníem eren molt difícils. No ens va fer bon temps i la veritat és que vaig tirar molt bé, i vaig ser l'únic que va aconseguir classificar-se”.

Les seues paraules denoten satisfacció, fruit de la dedicació que ha mantingut per aquest esport durant set anys i mig, encara que el va conèixer molt abans, quan només tenia tres anys. “Vaig començar a tirar quan tenia tres anys, encara que en eixe moment jo jugava a futbol sala. Va arribar un moment, però, que m'hi avorria i li vaig dir a mon pare: Recordes que quan era xicotet em vas dir que m'apuntaries a un club? Perquè vull provar-ho. Ho vaig provar, m'hi vaig enganxar i m'hi vaig quedar”.

El que el va enganxar

A la línia de tir tots són rivals, però passa tot el contrari fora de la línia. Cerezo explica el bon clima que es respira en la pràctica del tir amb arc: “L'ambient és totalment diferent de l'esport que jo practicava, que era el futbol sala”. Respecte i amistat, un tàndem molt present en el tir amb arc, perquè Cerezo deixa molt clar que: “En aquest esport, es valora molt el respecte entre els tiradors, l'amistat, el joc en equip quan toca jugar en equip. Quan estem en la línia de tir, som rivals, però després pots prendre una cervesa amb el teu rival, amb el que estaves competint abans”.
Estudiar i ser esportista d'elit

L'estudiant de Criminologia fa comptes i suma més de 20 hores d'entrenament setmanal, comptant la part física, mental i d'arc. Però, què queda per als estudis? “Compaginar l'esport amb els estudis, la veritat, no és molt fàcil”, assegura Cerezo. “Enguany em vaig dir: com que no he repetit cap curs, faré tercer en dos anys. Així vaig més relaxat i, la veritat, que molt millor”.

La importància del treball físic i mental

Més enllà dels entrenaments amb l'arc, la part física ocupa un paper destacat. Així ho remarca Cerezo, quan diu: “L'aspecte físic és molt important. Pot semblar que no ho és, però sí que ho és”. Cerezo va al gimnàs dues vegades per setmana: “Treballem sobretot la força isomètrica. Encara que no solem treballar amb moltes càrregues, s'intenta fer un entrenament bastant variat”. Un treball físic al qual se suma l'entrenament cardiovascular, i l'aposta de Cerezo és rodar amb la bici, perquè “ajuda a tindre les pulsacions més baixes, treballar el nostre ritme cardíac. Tot això, després, es nota a la línia de tir. Per exemple, en el meu cas, tinc 45 pulsacions en repòs”.

L'ICCP presenta #Crimlab a les jornades del 50 aniversari

Diversos mitjans com La Veu, 20 minutos, eldiario.es, la Cadena Ser o europapress s'han fet resó d'aquesta fita. Punxant a les imatges podreu accedir a la cobertura dels diferents mitjans.

Un nuevo 'CSI Miami' en la Universitat de València

L'Institut d'Investigació en Criminologia de la UV llança un laboratori associat per a "lluitar contra el crim"

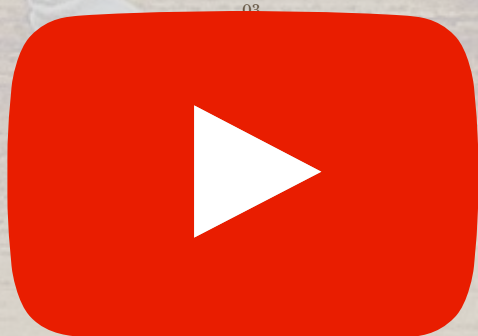
'CSI València': el Instituto de Investigación en Criminología lanza un laboratorio para luchar contra el crimen

El CSI valenciano se llama CrimLab

El Instituto de Investigación en Criminología de la UV lanza un laboratorio asociado para "luchar contra el crimen"

ACTUALIDAD
La Universidad de Valencia estrena un nuevo "CSI"

La Universitat de València tindrà un 'CSI', el CrimLab especialitzat en la detecció del delictes

Accediu ací al vídeo de l'acte elaborat per Mediauni

Stonewall, 50 anys dels aldarulls que encetaren la lluita pels Drets del col·lectiu LGTBI

El 29 de juny de 1969 una batuda de la policia a l'Stonewall Inn es convertia en l'inici de la lluita pels drets del col·lectiu LGTBI. La Universitat celebra aquesta efemèride penjant la bandera multicolor als edificis més significatius de cada Campus.

La bandera multicolor, penjada a l'edifici del Rectorat de la Universitat de València per tercer any consecutiu amb motiu del Dia internacional de l'Orgull, ha hagut de ser retirada a les poques hores de la seua col·locació en haver sigut tallada intencionadament.

La Universitat convida a celebrar la diversitat als campus amb l'obra 'Lo inevitable', de la companyia valenciana Dunatacà. La peça (15') aborda la qüestió de la identitat, de com es construeix i ens construeix el gènere i es representarà a les 11 hores els dies 19 de juny a la plaça Darwin de Rectorat, i el dia 20 de juny davant de la cafeteria del Campus de Burjassot.

Més informació ací.

Enguany es compleixen cinquanta anys dels disturbis de Stonewall (Nova York, 1969) que marcaren l'inici de la lluita pels drets de les persones LGTB. La Universitat de València se suma a aquesta celebració hissant la bandera de l'arc de sant Martí als seus edificis.

El 28 de juny se celebra el Dia internacional de l'Orgull, i amb motiu d'aquesta commemoració, la Universitat de València, a través de la iniciativa diversitats que impulsa el Vicerectorat d'Igualtat, Diversitat i Sostenibilitat, se suma als actes de celebració de l'Ajuntament de València i associacions, com ara Lambda, amb una programació diversa. Ací es poden consultar els principals esdeveniments que s'organitzen en tota la ciutat com a celebració i reivindicació de la diversitat.

La Universitat de València hi participa des de l'any 2017 hissant la bandera LGTB als edificis del Rectorat, al Centre Cultural La Nau, a l'edifici històric del campus d'Ontinyent i a les biblioteques de Ciències Socials Gregori Maians, del campus dels Tarongers, i Ciències Eduard Boscà, de Burjassot.

Enguany, a més, en el marc de l'Orgull i amb motiu de la iniciativa d'aprovació del protocol d'atenció a la identitat i a l'expressió de gènere de la Universitat de València, es representarà als campus una versió curta (15') de l'obra *Lo inevitable*, de la companyia valenciana Dunatacà.

La peça aborda la qüestió de la identitat, de com es construeix i ens construeix el gènere i es representarà a les 11 hores els dies 19 de juny a la plaça Darwin de Rectorat, i el dia 20 de juny davant de la cafeteria del Campus de Burjassot.

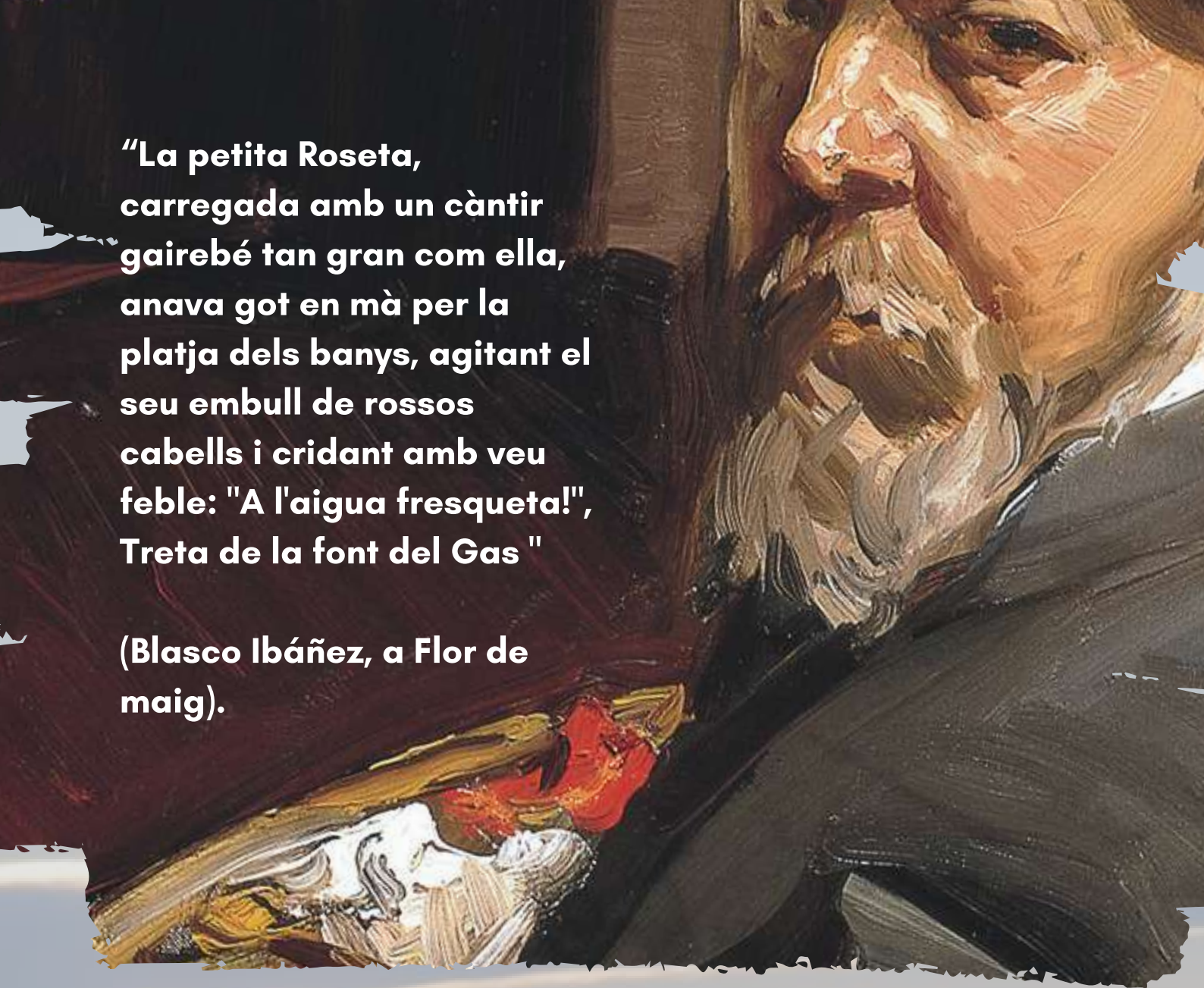
Per últim, dins la programació de la 36ª edició de la Universitat d'Estiu de Gandia 'Drets arreu del Món', s'ha incorporat el taller 'Sexualitats diverses: realitats sobre les persones LGTBI amb discapacitat intel·lectual', de 5 hores de duració, que impartiran professionals de Plena Inclusión CV el dia 16 de juliol, de 9:30 a 14:30 hores. Aquesta formació pretén mostrar la diversitat i singularitat de la sexualitat humana des d'una perspectiva de gènere i interseccional.

A través d'una metodologia teoricopràctica s'analitzaran els mites i les realitats de les identitats no normatives, com és el cas de les persones amb discapacitat intel·lectual LGTBI que s'enfronten a "dobles armaris" i es donarà a conèixer els suports accessibles que es poden oferir per a reconèixer el seu dret a gaudir d'una vida afectivosexual plena, saludable i diversa.

La matrícula estarà oberta fins al mateix dia de la inauguració (15/07/2019).

**Més informació
i inscripció ací.**

**"La petita Roseta,
carregada amb un càntir
gairebé tan gran com ella,
anava got en mà per la
platja dels banys, agitant el
seu embull de rossos
cabells i cridant amb veu
feble: "A l'aigua fresqueta!",
Treta de la font del Gas "**

**(Blasco Ibáñez, a Flor de
maig).**

FLOR

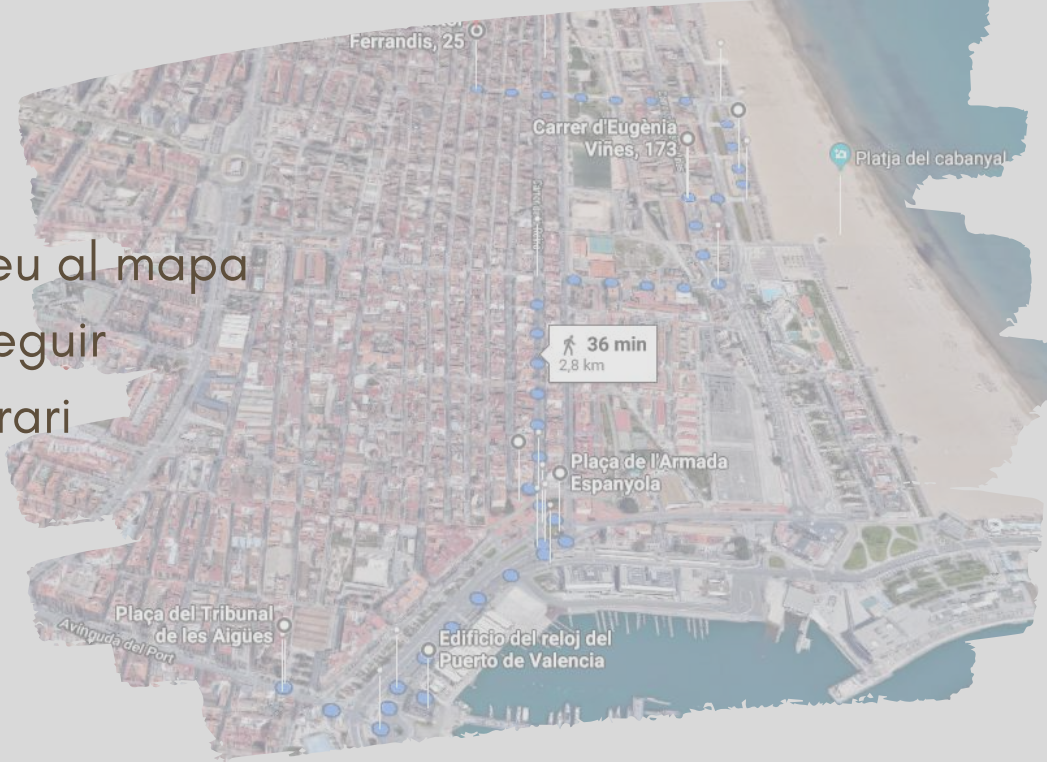
DE

MAIG

LA VALÈNCIA MARÍTIMA I
ELS ODS

Us presentem una ruta per visitar
els Poblat Marítims amb uns ulls
distints

punxeu al mapa
per seguir
l'itinerari

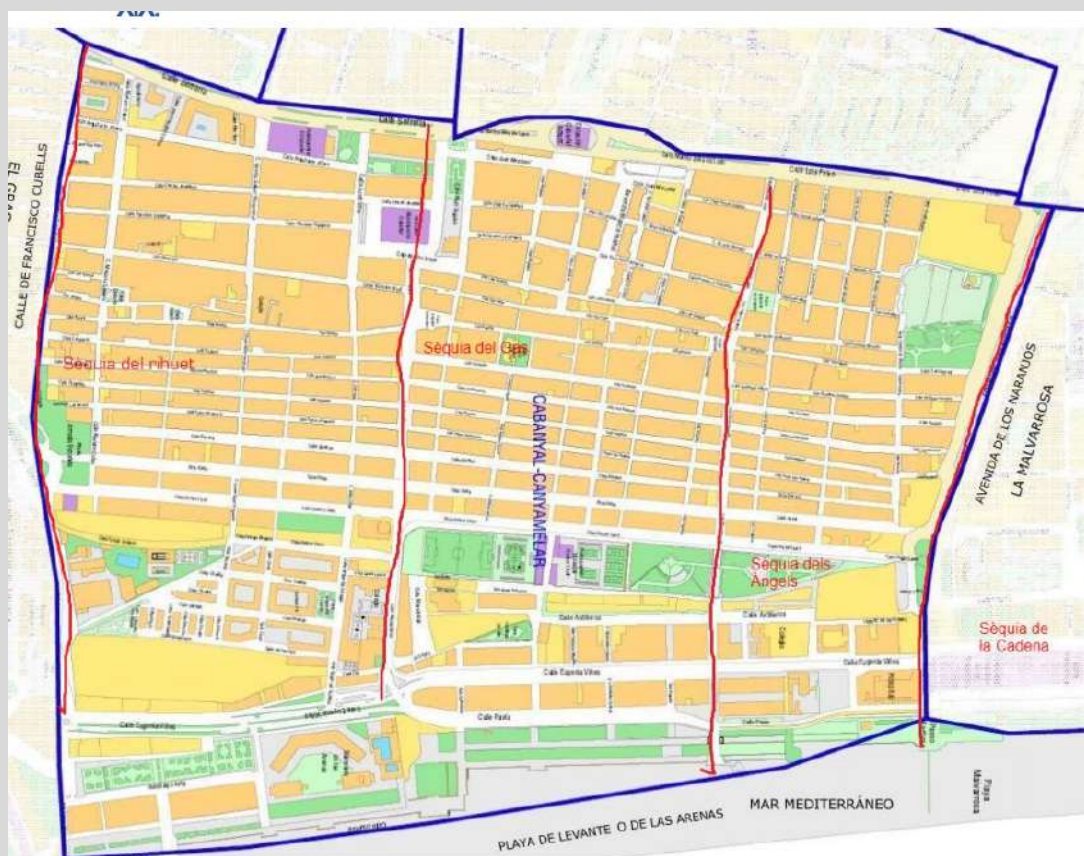

1. Plaça del Tribunal de les Aigües i Font de Santa Maria del Mar
2. Entorn del port: Monument a la Pau, Escultura "La Pamela" i embull del port
3. Monument a Joaquim Sorolla
4. El patrimoni de la platja del Cabanyal I: La Casa dels Bous
5. El patrimoni de la platja del Cabanyal II: La llotja del peix
6. El Casinet, bressol del Blasquisme

I. Plaça del Tribunal de les Aigües i Font de Santa Maria del Mar

La séquia del gas o d'En Gasch és un ramal de la séquia de Mestalla, concretament del seu braç de Rams, a punt desembocar al mediterrani. La séquia de Mestalla dóna nom a la ciutat a un districte i a l'estadi del futbol del València CF, d'ahí que crida l'atenció el desconeixement que els valencians en general tenim sobre ella. Aquesta séquia és una de les 8 que se situen sota la jurisdicció del Tribunal de les aigües, naix a Paterna i travessa la ciutat de València d'oest a est, de fet, a les obres del nou estadi del València CF es trobaren restes d'aquesta séquia, amb el qual no seria un desgavell que el nou estadi conservara el mateix nom i, amb ell, una clara referència a un element patrimonial que encara avui continua viu.

Actualment, la séquia del Gas discorre pel clavegueram de la mateixa avinguda Mediterrani, i fa de barrera natural entre els barris del Cabanyal i el Canyamelar. Juntament amb la séquia dels àngels, que transcorre per l'actual carrer del Pintor Ferrandis, la del rihuet pel carrer Francesc Cubells, i la Sèquia de la Cadena, que transcorre per l'avinguda dels Tarongers, ajuden a entendre la trama urbana dels poblats marítims, bé d'interés cultural.

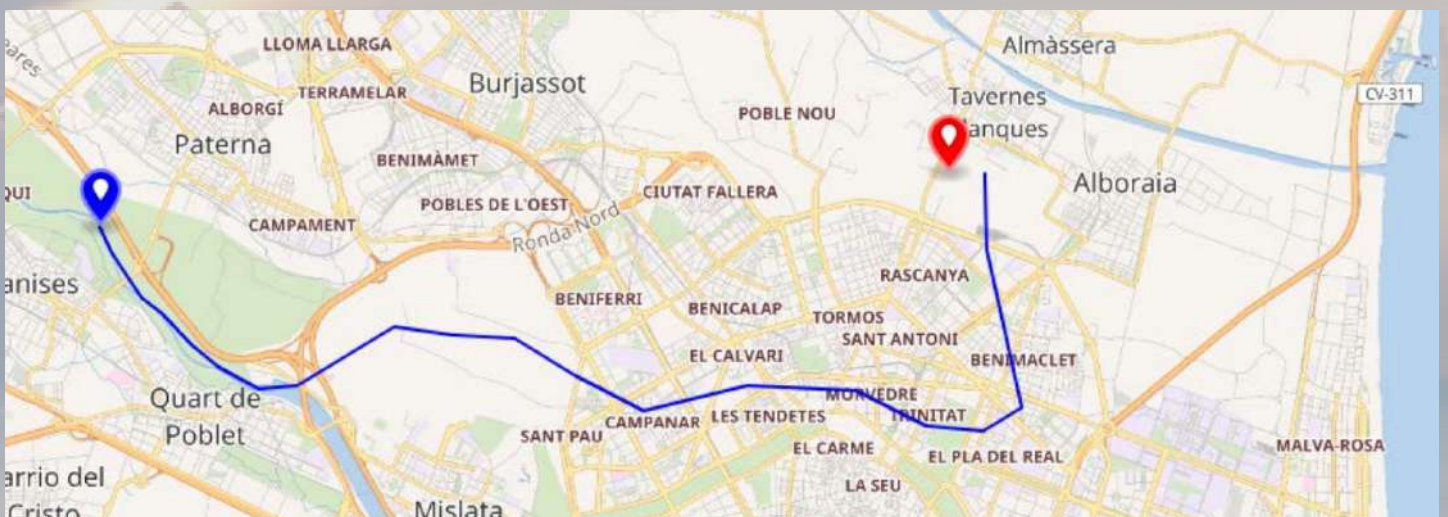

Els quatre braços que configuren la trama urbana del Cabanyal-Canyamelar-Cap de França-El Grau.

L'aigua és un element essencial per a la vida, i als països desenvolupats, ens hem acostumat a tractar-la com un recurs que mai s'esgota, ara, de la mà de la Font de Santa Maria del Mar, una de les més antigues de la ciutat de València, tractarem de pensar en els temps en els quals l'aigua era un recurs difícil d'aconseguir, és més, pensarem en aquells llocs on l'aigua, avui dia, continua sent un recurs difícil d'aconseguir, escàs i, de vegades, poc segur.

L'any 1859 s'instal·là en aquest mateix lloc aquesta Font, en una època en la qual l'abastiment d'aigua es basava en els pous excavats al sol. Per posar en context aquesta Font, només hem de pensar que la primera Font instal·lada a València és la Font del deu Tritó col·locada l'any 1833. També d'aquesta època són les Font del negret i de la Plaça Redona (1850) o la més coneguda Font dels ànecs, de l'any 1853. És una època doncs on començaven a instal·lar-se les primeres fonts públiques a la ciutat. La font no és obra d'un artista d'especial rellevància, el que si crida l'atenció és la quantitat de motius relacionats amb el mar que la Font té. Una petxina rep l'aigua que surt de la boca d'un gran peix. A aquest mateix punt trobem una placa commemorativa de la fundació de Poble Nou de la mar, on transcorre la novel·la de Blasco Ibáñez, Flor de Maig.

La séquia de Mestalla travessant la ciutat des de Paterna fins a Vivers

2. Entorn del port: Monument a la Pau, Escultura “La Pamela”, embullats del port i EDEM

“Ningú. La platja estava deserta. No es veia una sola persona a l’extensió de sorra on a l’estiu es planten les barraquetes per als banyistes de València. Al final es veia el port, estarrufat de pals amb banderes, vergues entrecreuades, xemeneies encarnades i negres grues que semblaven forques. Avançava mar endins l’escullera de Llevant com un mur ciclopi de vermells blocs aglomerats a l’atzar per una trepidació del terreny; S’amuntonaven al fons els edificis del Grau, les grans cases on hi ha els magatzems, els consignataris, els agents d’embarcament, la gent de diners, l’aristocràcia del port, i després, com una llarga cua de teulades, la vista trobava esteses en línia recta el Cabanyal, el Canyamelar, al Cap de França, una massa perllongada de construccions de mil colors, que decreixien a mesura que s’allunyaven del port; al principi finques amb molts pisos i esveltes torretes, i en el llunyà extrem, tocant a la vega, blanques barraques amb la caputxa de palla torta pels vendavals.” (Blasco Ibáñez a Flor de Maig)

El camí per arribar des de la plaça del Tribunal de les aigües fins a la Marina de València és d'apenes 5 minuts caminant, però està ple d'elements patrimonials de gran valor. És curiosa la quantitat de referències al mar que trobem, per exemple, l'edifici que tanca la plaça en la qual ens trobem emula un vaixell.

Caminant pel final de l'avinguda del Port ens trobem amb nombrosos edificis d'estil modernista. Entre tots ells destaquen l'edifici del rellotge i els tinglats del port. Tots dos, tot i que són edificis eclèctics, imbuïts d'un estil afrancesat, tenen claríssimes referències al modernisme valencià com ara les flors o la vegetació que apareixen a les escultures adossades a les diferents façanes o la transmissió de sensualitat de les figures que apareixen coronant les pilastres. No falten tampoc, com no podia ser d'altra manera, les referències als elements del mar. Si alguna vegada heu estat a la Gare de Lyon, segurament aquest edifici us sonarà enormement.

Pel que fa als embulls, d'estructura metàl·lica, destaquen per la seua decoració modernista, amb relleus al·lusius al comerç i la navegació i mosaics ceràmics policromats de fruites, tot molt al gust de l'Exposició Regional de l'any 1909. La seua qualitat arquitectònica ratifica la voluntat del moment d'aproximar els Espais urbans residencials als productius, dissipant així les diferències existents. Situats ja al final dels embulls, ens trobem amb un gran espai obert al port, des d'on vegem a una banda l'edifici veles e vents i la Marina reial i a l'altra els barris del Canyamelar i el Grau.

Parlarem ara de l'ODS 16 i dels ODS 8 i 9: Promoure societats justes, pacífiques i inclusives.

Per a això començarem girant la mirada cap a l'obelisc que s'eleva davant de nosaltres. Obra de l'escultor valencià José Esteve Edo, va ser inaugurada l'any 1987. Es tracta d'un obelisc de forma prismàtica (16 metres d'altura); a la cima del qual trobem una paloma i tres relleus amb els escuts de les províncies de la Comunitat Valenciana. El monument està dedicat als treballadors del Port que varen patir els constants bombardejos durant la guerra civil espanyola. A la base del monument tres relleus en bronze al·legòrics a la pau. El primer d'ells escenifica els desastres ocorreguts al Port durant els bombardejos. El segon representa l'esforç i el treball com a sosteniment de la pau, l'últim els fruits de la Pau: l'amor, la cultura i l'oci. A l'obelisc, gravat en pedra, baix d'un escut de la ciutat figura la següent inscripció: "Monument a la pau, 10 de novembre de 1987. Ajuntament de València".

A l'altra banda trobem una escultura de Manolo Valdés, més que l'escultura en si, ubicada a la Marina, vull parlar-vos sobre la fundació que l'ha adquirida per a la ciutat. Hortensia Herrero poseeix el 27.71% de les accions de Mercadona, però més enllà de la seua labor com a empresària, destaca la seua labor filantròpica que duu a terme a través de la Fundació que porta el seu nom i que és tot un exemple de com el capital privat pot contribuir a la recuperació i foment del patrimoni històric, artístic i cultural d'una societat. Algunes de les seues principals actuacions pel que fa a la recuperació del patrimoni artístic i cultural han estat l'Església de Sant Nicolau de València, el Col·legi de l'Art Major de la Seda, l'Ermida de Santa Llúcia o la Imatge i Cambril de la Mare de Déu dels Desemparats.

3. Monument a Joaquim Sorolla

Joaquim Sorolla és probablement el valencià més internacional, i el trànsit entre els segles XIX i XX una de les èpoques més esplendoroses de la cultura valenciana i, en especial, de la cultura dels poblats marítims. Sorolla, Blasco Ibáñez i Mariano Benlliure, tenien en comú, a més del seu do per a l'art, una bona amistat. Aquest bust és obra de Mariano Benlliure que el donà a l'ajuntament de València l'any 1933.

La ubicació escollida per al monument al pintor de la llum fou, com no podia ser d'altra forma, la platja del Cabanyal, el lloc on Sorolla va parir bona part de les seues obres. El conjunt monumental estava constituït per un hemicicle de columnes toscanes sobre un pedestal de pedra blanca i roja, amb accés a través de rampes i lleus escales amb alguns esglaons, unides per un entaulament amb la llegenda "València a Sorolla".

La columnata que formava part del conjunt va ser aprofitada d'una adquisició que el mateix Sorolla havia dut a terme per al Palau de Belles Arts patrocinat per Sorolla i Benlliure, que convocaren un concurs que va guanyar Javier Goerlich.

El Palau mai va veure la llum. El monument va ser inaugurat l'any 1933, deu anys després de la mort del pintor i va romandre a aquell lloc durant 26 anys. La riuada del 57 va acabar amb ell o amb les columnes millor dit, perquè Sorolla quedà mirant aquella situació davant la seua volguda platja. Durant anys, el monument quedà en un estat de degradació i abandonament total. Anys després, l'ajuntament de la ciutat va decidir recuperar el bust i col·locar-lo a la Plaça a la qual ara ens trobem, encara que en un emplaçament diferent de l'actual i optant per no recuperar les columnes. Segurament, Sorolla no estaria molt content que l'hagueren allunyat de la platja. El marc de pedra que veiem en l'actualitat és la portada del Banc Hispano-Americà que s'ubicava al carrer de les barques. L'arquitecte de l'edifici era Francisco Mora i Berenguer, qui havia participat juntament amb Goerlich al projecte del Palau de Belles Arts de Sorolla.

"Al vagar per la platja preparant mentalment la meua novel·la vaig trobar un pintor jove [...] ens havíem conegut de nens [...] tenia per únic mestre al mar valencià, admirant fervorosament el seu lluminós esplendor. Treballem junts, ell en els seus llenços, jo en la meua novel·la, tenint davant el mateix model [...] i fórem germans, fins que ens va separar la mort. Era Joaquim Sorolla." (Blasco Ibáñez a Flor de Maig)

Però quina és la relació d'aquest lloc amb els ODS? Joaquim Sorolla és conegut principalment per les seues pintures lluminoses, per les obres mestres del costumisme naturalista, però Sorolla també és un dels majors representants del realisme social de finals del segle XIX. Un moviment del qual també forma part Blasco Ibáñez en l'àmbit de la literatura. Tres obres de Sorolla fan palesa la preocupació del pintor pels problemes socials: "i encara diuen que el peix és car (1894), "Tracta de blanques" (1895), i "trista herència" (1899)." A aquestes tres obres, en les que també s'aprecia un tractament exquisit de la llum, es tracten temes com la salut, l'explotació sexual i la pobresa. No hi ha dubte que al nostre país són pocs els xiquets que contrauen la Polio, no obstant són altres les malalties dels segles XXI. Però el més curiós es veure com els altres dos temes continuen estant d'actualitat més de 100 anys després, coses de la natura humana. A través de Sorolla vull que reflexionem sobre com aquests mals continuen castigant a la nostra societat i com el progrés no és només aconseguir més tecnologia o més creixement econòmic, sinó que el progrés és caminar, com ací ho fem de la mà de Sorolla i Blasco Ibáñez, cap a societats més justes i igualitàries que no deixen ningú enrere en nom del progrés. Tornarem després a parlar del progrés, des del punt de vista dels pescadors dels poblats marítims del segle XIX.

Quina relació guarden entre ells el mercat de Russafa, el cinema Metropol, el teatre Talia, quina relació guarda aquest punt amb la Universitat de València? Hem dit que els arquitectes Goerlich i Mora foren els encarregats de projectar el Palau de Belles arts per a Sorolla i Benlliure, la columnata del qual va acabar formant part del conjunt del monument a Sorolla. La Universitat de València compta entre el seu patrimoni amb un edifici de bellíssima factura d'aquest arquitecte, el Col·legi Major Lluís Vives, donat el moment pel qual travessa aquest edifici, ens sembla important recordar unes paraules del mateix Goerlich:

"La ciutat ideal serà la que tinga la fortuna de posseir més obres mestres dels que ens van precedir, sàpiga conservar-les amb més afecte i atenció i sàpiga produir altres que llegar"

Javier Goerlich.

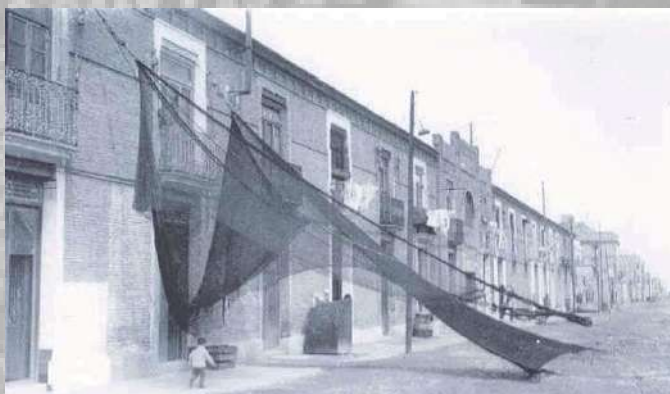
4-5. El patrimoni de la platja del Cabanyal: La Casa dels Bous i la Llotja del Peix

Caminem per la vora de la mar i passem per davant del Balneari de les Arenes i de les termes Victòria, i ens podem imaginar aquella platja en la qual s'inspiraren Sorolla, Ibáñez, Benlliure o Llorente.

El carrer paral·lel al passeig, rep el nom d'una altra il·lustre cabanyalera, Eugènia Vinyes, fundadora de l'asil de Nostra Senyora del Carme, encara hui actiu, i que es va fundar amb la finalitat de tractar a les xiquetes que patien deficiències físiques, a la pintura de Sorolla "Trista Herència" que s'inspirà en aquest asil podem veure un grup de nens que estaven sent tractats de poliomielitis.

Eugènia Vinyes era filla de Vicente Viñes, figura amb la qual ens quedarem més tard, qui posseïa una gran fortuna que provenia del tràfic d'esclaus. Eugènia, de fortes conviccions morals, en heretar aquells diners bruts, va decidir dedicar-los a finançar aquest asil.

És evident quins ODS estem tractant ací, l'1 i el 3: Reducció de la pobresa i Salut i Benestar. Però com dèiem anem a quedar-nos amb el Pare d'Eugènia, amb la seua fortuna també va comprar bous, que com sabem per quadres de Sorolla com "Sol de la tarde" o "La vuelta de la pesca".

A més de tot açò, La fusió de la seua societat "La protectora" a través de la qual concedia préstecs als pescadors perquè compraren les barques i després li llogaren els bous i d'una altra societat anomenada "La Marina" va significar l'inici de la "Marina Auxiliant". La pesca del bou és una modalitat de pesca d'arrossegament en la qual dues barques arrosseguen una xarxa de manera paral·lela. Pren el seu nom dels bous que s'utilitzaven per a extreure'n posteriorment les barques del mar, com veiem als quadres de Sorolla. Aquest tipus de pesca era la principal font d'ingressos de les societats pesqueres del Cabanyal a l'albor del S. XX i acaba constituint un motiu de disputa entre els pescadors. L'any 1864 una reial Ordre imposa l'abolició dels Gremis i, enfront de la necessitat d'organitzar-se, un grup de patrons de barques, 16 homes i 2 dones creen la societat "La Marina".

Un any després Vicente Viñes funda "La Protectora". Finalment, l'any 1866 les dues societats es fonen fundant "La Marina Protectora". La protectora s'acaba disolguent anys després, però el 1874, alguns dels membres de "La Marina Protectora" funden, en plena època republicana "La Marina Auxiliant".

L'any 1902, època de friccions socials, els pescadors de la Marina es declaren en vaga. Com a resultat d'ella, els pescadors es constitueixen en una altra nova societat cooperativa, esperonats i assessorats per un blasquisme en alça. Neix així la Cooperativa Obrera "El Progrés Pescador" que, pel seu caràcter polític, pretén amb certa ingenuïtat formar una "flota republicana". Fruit de les dissensions entre els antics i els nous patrons, el territori de la platja, destinat a les tasques pesqueres (encallat de barques i estesa de xarxes), ha de dividir-se i assignar proporcionalment a les dues societats en litigi. La Comandància de Marina designa el nord (entre la séquia dels Àngels i la de la Cadena) per al Progrés i el sud (entre la séquia del Gas i la dels Àngels) per a la Marina.

Al pròxim punt de l'itinerari tractarem amb més detall la influència de Blasco Ibáñez en l'aparició de "El Progrés Pescador". Anant ja amb els edificis, el primer que hem d'entendre és que aquests es trobaven al seu temps de funcionament molt més a prop del mar, de fet la primera casa dels bous de la que es té constància, es trobava molt més endins. Les construccions dels dics del port ha anat allunyant les edificacions de la platja. La casa dels bous va ser acabada l'any 1895, com ho indica el rellotge de la seua façana. Tornem ara amb Blasco Ibáñez a Flor de Maig: "La Casa dels Bous, on rumiaven en els seus estables els enormes bous per a l'arrossegament de les barques, alçava la seva quadrada mola, amb teulada vermella i blaus quadrants en les seves parets, sobre les files de barques posades en sec ... Si el seu corral no estigués tancat, podríem veure en la façana els caps de dos bous, ja descornats, que simbolitzen el seu antic comés.

Al corral, i al pis superior vivien els "bouers". Part de l'edifici s'utilitzava també per a teixir les xarxes. Just enfront d'aquest edifici trobem la Llotja del peix. Comissionada per la Marina Auxiliant, La llotja del peix neix l'any 1909, pensada com a magatzem per als ensers de la pesca. És un edifici auster, d'un estil poc definit, si de cas algun element decò trenca l'austeritat d'aquest edifici de rajola, sobretot a la façana que recau a la plaça dels homes del mar.

L'edifici va ser projectat per Juan Francisco Gonsálvez, mestre d'obres també de la casa dels bous i del Casinet. Ens queda molt clar com era l'edifici observant la sol·licitud que es fa la Direcció d'obres públiques l'any 1904: "La part central d'aquest rectangle formant 80 de longituds es destinarà a mercat de peix i al seu voltant es construiran 40 departaments o casetes de dos pisos, o un nombre igual al dels associats instal·lant-se en la planta baixa el tenyidor de xarxes i en el principal els dipòsits d'aquestes veles, cordes i altres annexos de les embarcacions i de la indústria".

"L'edificació s'elevà per sobre del nivell de la platja per posar l'edifici a l'abric de les aigües dels temporals i per facilitar el seu sanejament."

Vist l'efecte de l'acció dels éssers humans sobre els oceans és moment de parlar ací de l'ODS 14 i, especialment de les formes de pesca poc sostenibles, com la pesca d'arrossegament, que destrueix el fons de l'oceà i que sobreexplota el mitjà. Entenent les necessitats dels pescadors del segle XIX i de principis del XX, hem d'entendre que aquest tipus de pesca, amb les ferramentes tecnològiques actuals ens pot portar a destruir els nostres ecosistemes marins i, per tant, hem de vigilar que els poders públics duguen a terme una protecció normativa d'aquests ecosistemes.

6. El Casinet, bressol del Blasquisme:

El Casinet es troba al límit entre el Cabanyal i el Cap de França, en plena séquia dels Àngels. És important entendre com, a mesura que ens allunyem del port, disminueix la classe social dels habitants dels poblats marítims als segles XIX i XX. És tot un símbol de l'emancipació obrera, per això ací parlarem especialment dels ODS 1, 2 4 i 8, fi de la pobresa, fam zero, educació de qualitat i treball decent.

Aquest final del recorregut guarda una gran relació amb la Universitat de València. I és que entre els nostres universitaris més il·lustres trobem personatges com Teodoro Llorente, Joan Fuster, Sanchis Guarner, Gregori Mayans, Joan Lluís Vives, Peset Alexandre i com no, Vicente Blasco Ibáñez, egressat en Dret per la Universitat de València i que dona nom a un dels tres campus que la Universitat té a la ciutat de València.

Els primers apropaments al republicanisme de Blasco Ibáñez es donen a la Universitat. Des d'aquest moment mai va deixar de lluitar per la igualtat de totes les persones i a més, ho va fer des d'un punt de vista proper, posant com a focus de les seues accions, no una terra llunyana, no un pla teòric, sinó posant com a element central del seu discurs a la situació que es trobava dia a dia a València. Això no vol dir que no fora un personatge destacat de la política en l'àmbit nacional i internacional, però no volem entrar en la vida política de Blasco Ibáñez fora de les fronteres de la ciutat, perquè això ens podria donar per a un dia sencer.

Durant l'època del blasquisme el Casinet s'anomenava Centre Instructiu Republicà la societat de Poble Nou de la Mar. Des dels seus balcons, Blasco Ibáñez donava mítings polítics que van fer història entre els habitants del Cabanyal. La qüestió és que l'emancipació del Progrés pescador fou certament sospitosa pel que fa al creixement espectacular dels béns de l'associació. L'any es que es va fundar comptava amb tres parelles de vaixells, el següent tenien una flota de 14 parelles i només dos anys després, de 35 parelles. Sembla clar que els assalariats emancipats de la "Marina Auxiliant" no estigueren sols en aquell procés. El Blasquisme pretenia afavorir el cooperativisme dels treballadors i tot ens fa pensar que aquesta associació comptà amb l'ajuda de l'esquerra política del moment.

Acabem doncs aquesta visita pel barri recordant la figura de Blasco Ibáñez, qui des de la política, però també des de la literatura, a través d'un retrat vivíssim de la societat de la seua època, que és tota una joia etnogràfica dels poblats marítims, va saber transmetre els ideals d'una societat més justa, on no tingueren cabuda l'analfabetisme, la desigualtat ni la pobresa.

Cerimònia de Graduació ADE-Dret

La cerimònia que va tenir lloc el passat 25 de juny, va comptar amb la presència de la Rectora, la Secretària General i els degans de les dues Facultats. Us deixem amb una galeria d'imatges de l'acte.

Cerimònia de Graduació ADE-Dret

Cerimònia de Graduació ADE-Dret

Cerimònia de Graduació ADE-Dret

Acte d'investidura de nous doctors

Un total de 26 nous doctors i doctores han estat investits i investides en representació de les 256 tesis llegides a la Universitat de València el passat curs. El solemne acte acadèmic ha tingut lloc al Paraninfo de la Universitat de València, seguint el tradicional cerimonial acadèmic. Per part de la Facultat han assistit huit nous doctors en representació dels 24 que enguany han obtingut el doctorat

01

Ajudes SEDI.

Fins l'1 de desembre

<http://links.uv.es/o0FIIsI4>

02

Convocatòria d'Estudis d'Extensió Universitària

Termini de presentació obert
durant tot el curs 2018-2019

<http://links.uv.es/neP4J70>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

03

**Incentius per a la qualitat
lingüística en l'elaboració
en valencià i anglès
de materials docents**

Fins el 31 de desembre

<http://links.uv.es/VP0zBK5>

04

**Premis "Enrique Ruano
Casanova"**

Fins el 31 d'octubre

<http://links.uv.es/GdxEt8R>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

05

**Convocatòria per a
l'abonament de
despeses generades per
la participació en
Congresos
Internacionals del PDI
de la Facultat de Dret**

Oberta durant tot el curs

<http://links.uv.es/EPX4mxz>

Tramitació Econòmica:

<http://links.uv.es/MX9B0km>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

06

**Premis Mavi Dolç i
Gastaldo a l'ús del
valencià i la qualitat
lingüística en tesis
doctorals**

Fins el 15 d'octubre

<http://links.uv.es/6calwRI>

07

**Ajudes per a l'organització
d'activitats que
contribuïsquen a dinamitzar
l'ús del valencià**

Fins al 29 de novembre

<http://links.uv.es/ifBLo8e>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

08

**Premis AECOC per a
TFG i TFM**

Fins al 22 de setembre

<http://links.uv.es/l8Evzp6>

09

**Premis AECOC per a
TFG i TFM**

Fins al 22 de setembre

<http://links.uv.es/l8Evzp6>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

11

Convocatòria Erasmus Pràctiques

Fins el 16 de juliol

<http://links.uv.es/FVM3fI0>

12

VI Edició del concurs 5UCV Startup per a emprenedors i empreses

Fins el 13 de de setembre

<http://links.uv.es/2ZI2ZtF>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

13

**XXV Premi europeu de divulgació científica
Estudi General**

Fins el 9 de setembre

<http://links.uv.es/V6hggqKa>

14

**Ajudes per a cursos de postgrau propis de la
Universitat de València**

Fins a l'11 de juliol

<http://links.uv.es/r9YEKnx>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

15

**Premi Càtedra
"Bienvenido Oliver" als
millors TFG i TFM en dret
Inmobiliari**

Fins a l'1 de desembre

<http://links.uv.es/67EMjxk>

16

**X Premis Àngel
Olavarría**

Fins l'1 d'octubre

<http://links.uv.es/q5BYnp0>

**termins,
convocatòries &
ajudes.**

#36UEG
UNIVERSITAT
D'ESTIU
DE GANDIA
15_19 JULIOL 2019

**Del 15 al
19 de juliol**

DRETS
ARREU
DEL
MÓN

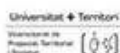
UNIVERSITAT
ID VALÈNCIA

AJUNTAMENT
DE GANDIA

www.uegandia.es

Organitzen

Patrocinen

Col·laboren

12-13 de setembre

Congreso Internacional sobre automatización, vigilancia y control de los trabajadores y derechos fundamentales

JUEVES, 12 DE SEPTIEMBRE 2019.

9:00 - PRESENTACIÓN: *Tomás Sala Franco*. Catedrático de Derecho del Trabajo y de la Seguridad Social de la Universitat de València.

9:30 - IA AND WORKERS SURVEILLANCE

Phoebe Moore. Assistant Professor University of Leicester

10:00- 11:30 - VIDEOVIGILANCIA DEL TRABAJADOR Y LOS DERECHOS A LA PROTECCIÓN DE DATOS Y A LA INTIMIDAD

Cristóbal Molina Navarrete. Catedrático de Derecho del Trabajo. (Universidad de Jaén).

Francisco Trillo Parraga. Profesor de Derecho del Trabajo (U. Castilla La Mancha).

Ana Belén Muñoz Ruiz. Profesora Titular Visitante de Derecho del Trabajo (U. Carlos III de Madrid).

12:00- 13:30 - MONITORIZACION: GPS, WEARABLES Y ESPECIAL REFERENCIA A LOS CONTROLES BIOMÉTRICOS PARA EL REGISTRO HORARIO

Miguel Rodríguez-Piñero Royo. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universidad de Sevilla).

Carlos Hugo Preciado Doménech. Magistrado de la Sala de lo Social del TSJ de Cataluña.

Eva M.ª Blázquez Agudo. Profesora Titular de Derecho del Trabajo (U. Carlos III de Madrid).

15:30-16:30 - DESCONEJIÓN DIGITAL

Francisco Alemán Páez. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universidad de Córdoba).

Margarita Miñarro Yanini. Profesora Titular de Derecho del Trabajo (Universitat Jaume I).

16:30- 17:15 - PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES Y CONTROL TECNOLÓGICO DE LOS TRABAJADORES

José Antonio Fernández Avilés. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universidad de Granada).

17:15- 18:30 - AGENTES SOCIALES

18:30 - COMUNICACIONES

VIERNES, 13 DE SEPTIEMBRE

9:00- 10:00 - REPUTACIÓN DIGITAL Y EFECTOS SOBRE LOS TRABAJADORES: REDES SOCIALES PARA CONTRATACIÓN USOS Y LÍMITES

Javier Calvo Gallego. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universidad de Sevilla).

10:00-11:00 DECISIONES AUTOMATIZADAS Y PERFILES

Adrián Todolí Signes. Profesor Ayudante Doctor de Derecho del Trabajo (Universitat de València).

Jamie Woodcock. Postdoctoral Researcher at University of Oxford

11:30- 12:45 - REGISTRO DE ORDENADORES

Lourdes Arastey Sahún. Magistrada de la Sala de lo Social del Tribunal Supremo.

Manuel Luque Parra. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universitat Pompeu Fabra).

12:45 a 13:30 - CLAUSURA: DIGITALIZACIÓN Y DERECHOS FUNDAMENTALES

Jesús Cruz Villalón. Catedrático de Derecho del Trabajo (Universidad de Sevilla).

12 y 13 de
septiembre de 2019

Facultad de Derecho,
Universidad de Valencia

Comité científico:

Jesús Cruz Villalón

José María Goerlich Peset

Miguel Rodríguez-Piñero Royo

Eva López Terrada

Esperanza Macarena Hernández Bejarano

Adrián Todolí Signes

Directores:

Miguel Rodríguez-Piñero Royo

Adrián Todolí Signes

Secretaria

Ángela Martín-Pozuelo

Comité organizador:

Esperanza Macarena Hernández Bejarano

Rafael Moll Noguera

José Miguel Sánchez Ocaña